

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: J. KNEPPELHOUT. — GRIFFIER: G. DE JOSSELIN DE JONG.

REDACTEURS: E. P. WELLENSTEIN — N. H. KINGMA — R. A. BRZESOWSKY.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
16e JAARGANG — 24 NOVEMBER 1939 — 10 BLZ. No. 8

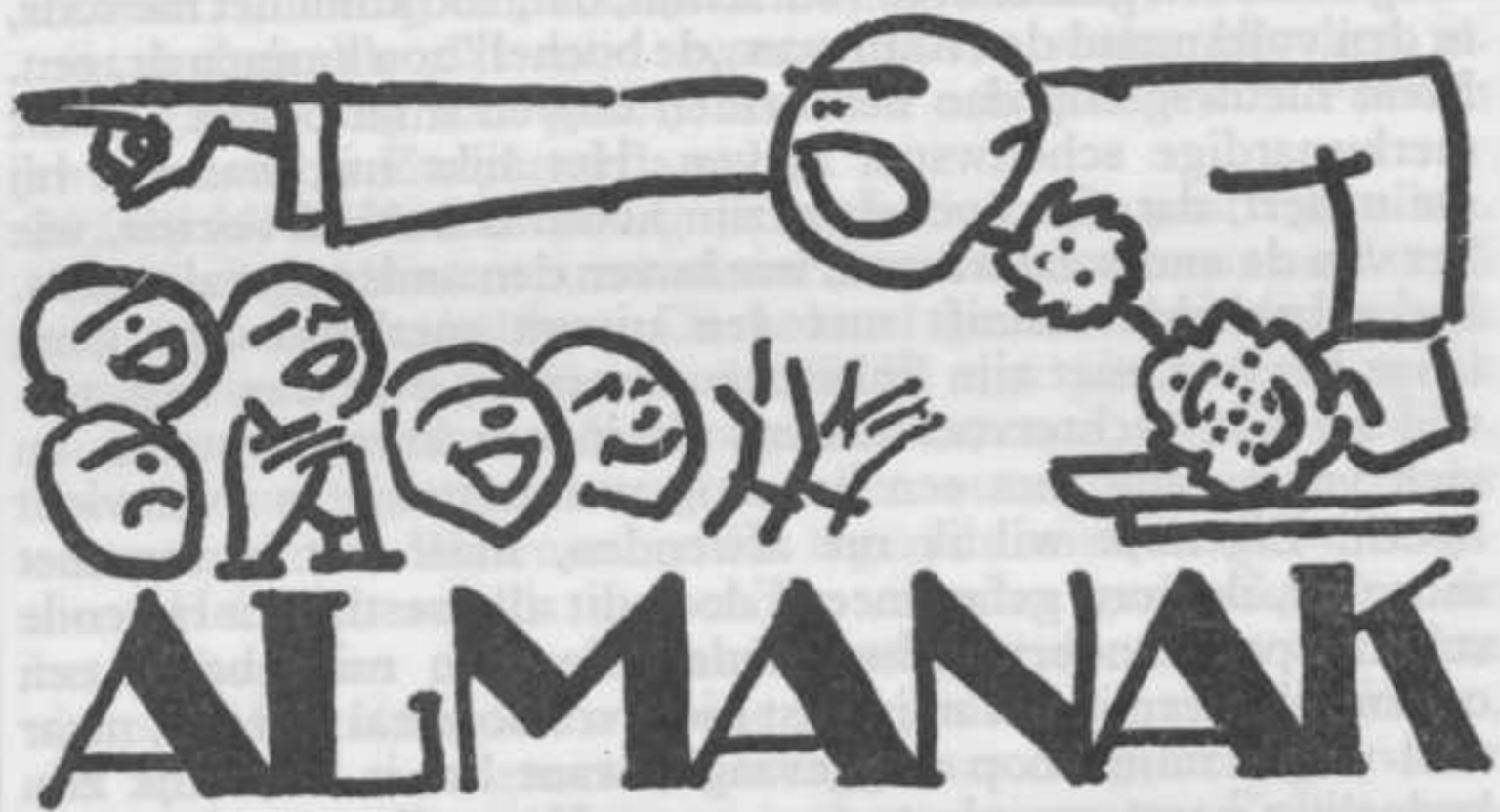
Straks zal de kleine Jood,
Simon dégénére,
't Hobbelpaard van S.C.V.,
— Gesproten uit de breede schoot
Van wat nu
Met uitgezakte knie
Als een mislukt kassiersgenie,
Luid en cru,
De „toestand” op probeert te klaren, —
Straks zal deze recidivist,
Dit sensueele Fransch geval,
Doen hooren 't schreeuwerig gebral,
Waarvan de helft toch wordt gemist.

Als ware dit nog niet genoeg,
wordt nu,
twee jaar te vroeg,
Selada
koning van de kroeg.

Maar wie komt daar solliciteeren,
Naar een commissarisbaan?
Eer zal de Vogel in vuur vergaan,
dan hem te accepteren:

Oervervelend dom gedrocht,
Satelliet van 't kleine bocht,
Schreeuwerige bijstandklerk,
Uitgestooten kerksche vlerk,
Misselijke lintenstrever,
Slechtgebouwde cricketklever,
Opgeschroefde Reuze-likker,
Bedriegelijke hockey-kikker,
Snoeverige bange doeniks,
Houd je handen van de Phoenix!
De Schouw geeft jou slechts deze raad:
Trek je terug, of 't is te laat!

Le seul bon ton,
C'est le Bourdon.

LEDEN VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS!

Hoewel de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor het jaar 1940, bij het sluiten van den inzendingstermijn op Maandag 20 November wel eenige teekeningen, en enkele andere bijdragen heeft ontvangen, meent zij nochtans dat zij uit Uw midden meerdere en betere inzendingen kan verwachten.

Uw mengelwerken, teekeningen en varia zijn hoog noodig! Wij leggen er nog eens den nadruk op, dat Uw bijdragen onder motto, en met Uw naam in een gesloten verzegelde enveloppe, ons zullen moeten bereiken.

Na viering van de 93ste Diës Natalis van de Societeit Phoenix, zal Uw stemming bij uitstek geschikt zijn, om Uw Zaterdag en Zondag eens

geheel aan Uw Almanak te besteden.

De inzendingstermijn zullen wij speciaal hiertoe verlengen tot Dinsdag 28 November, ten 24 ure.

Mochten wij dan nog niets ontvangen hebben, dat de toets der critiek eenigszins kan doorstaan, dan moeten wij dit helaas terugvoeren op een onvergeeflijke laksheid Uwerzijds. Doch gelukkig weten wij wel beter!

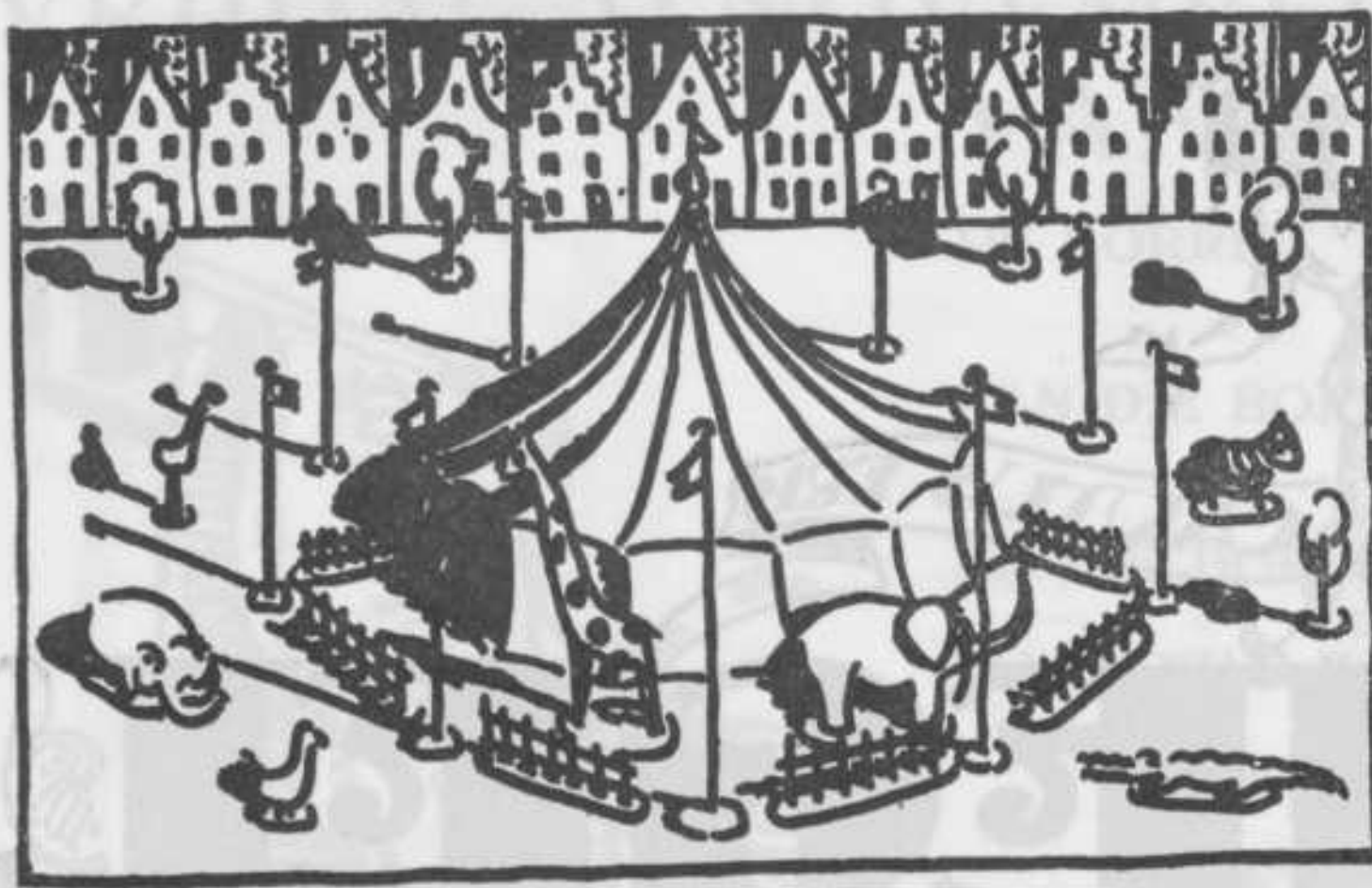
Wij verwachten dus:

Mengelwerk

Teekeningen

Varia

O. D. 35.

DE BOCHEL.

Vaal valt het grauwe licht door de haveloos bebladerde takken. Zoo nu en dan wervelen enkele verdorde bladeren rond de stammen, en met een zucht van verlichting ga ik op een bank zitten, die, naar het mij voorkomt, me noodt even uit te rusten van de vermoeienissen van een wandeling. Met een intens welbehagen strek ik mijn moede leden uit, en geniet van de stilte, die als een zacht wollen deken over het bosch ligt, zoo nu en dan even verstoord door de gil van een claxon.

Nauwelijks heb ik mijn omgeving in me opgenomen, of de stilte wordt verstoord door een eigenaardig onregelmatig geschuifel. Dit geschuifel, dat ik niet thuis kan brengen, waarvan ik althans de herkomst niet van kan bepalen, boeit me. Net wil ik opstaan, om eens op onderzoek uit te gaan, of achter een ligusterhaag komt een gedrocht te voorschijn, dat, zoo komt het me voor, in den volksmond den naam van „de bochel” zou kunnen dragen. Meer nieuwsgierig dan bescheiden blijven mijn oogen aan dit merkwaardige schouwspel kleven. Het lijkt me, wanneer hij me nadert, dat zijn bochel en zijn hoofd een strijd voeren, wie het van de ander zal winnen, wie boven den ander uit zal steken. De gebochelde schuift met een uiterst merkwaardige gang langs het pad, met zijn linkerbeen sleept hij over den weg, terwijl hij zijn rechtervoet telkens als in een kramp optrekt, en zich voorzichtig met een knoestig wandelstokje in evenwicht houdt. Eigenlijk wil ik me afwenden, maar het is me niet mogelijk, ik word gefascineerd door dit alle aethetica tartende schouwspel. Ondertusschen nadert de man mijn bank, een oogenblik meen ik dat mijn rust niet verstoord zal worden, maar snel wordt mijn hoop weggevaagd, want het is kennelijk zijn bedoeling naast me plaats te nemen. Het spijt me; ik genoot zoo van mijn rust, en beschouw den nieuw aangekomene als een indringer, eigenlijk moest ik opstaan en verderop een andere bank zoeken, maar dat komt me grof voor, en trouwens ik beschouw eigenlijk mijn zitplaats als een privé-eigendom.

Met een ruk scheur ik me zelf los en zoek een andere houding, me iets afwendend van den bochel, die inmiddels zonder maar even notitie van me te nemen, naast me is komen zitten. Om me zelf een houding te geven, tast ik naar mijn sigaretten, en juist wil ik er een opsteken of een grauw naast me: „Ken meneer misschien nog een sigaret missen”, doet me opschrikken. Ik haast me toestemmend te knikken, en terwijl de man zich bedient uit het doosje, dat ik hem voorhoud, voel ik dat zijn oogen me stekend opnemen. Dit is de inleiding tot een gesprek, waarvoor ik eigenlijk vanaf het eerste oogenblik al gevreesd heb, maar waarvan ik intuïtief gevoeld heb dat het niet te vermijden was. Hij opent dan ook de aanval met: „Meneer doet zeker veel aan sport, meneer ziet er zoo stevig uit.” Direct voel ik hier een verwijt in, het is me duidelijk, dat hij zijn eigen lichaamsgesteldheid tegenover de mijne plaatst, en nu een zeker sadistisch genoegen heeft mij te laten voelen, dat ik hem een onrecht aan doe. Het gesprek, dat zich ontwikkelt, heeft meer iets van een eenzijdige ondervraging, die niet zijn oorsprong vindt in een zekere belangstelling, maar veeleer in een genot zich zelf van zijn ongeluk bewust te worden, dan van een normale conversatie. Plotseling kom ik tot de ontdekking, dat er een beangstigende overeenkomst bestaat tusschen het uiterlijk en innerlijk van dezen mismaakte. Ik begrijp in eens, dat deze, door het leven geslagen mensch, niet de kracht gehad heeft zijn geest boven zijn lichaam te verheffen, en zijn toevlucht heeft gezocht in een sadistisch plezier zijn medemensen te vervolgen met zijn leelijkheid, hen er op te attenderen, en het zooveel mogelijk te accentueeren door telkens weer de tegenstelling op te zoeken. Deze conclusie beangstigt me, en uit angst tot meer van dergelijke navrante ontdekkingen te komen, grijp ik naar mijn horloge, mompel iets van vroeg eten, sta op, en met een vluchtige hoofdknik in de richting van mijn buurman verwijder ik me. Nog even hoor ik een hatelijke lach, en terwijl ik me naar huis spoed, bedenk ik me, dat ik vanmiddag een mensch ontmoet heb, wien het lot zeer slecht gezind was, maar uiteindelijk niet werd verstooten door zijn lichaamsgebrek, maar veeleer door zijn alles vernietigende levensbeschouwing.

N. H. K.

ZONDEVAL.

Met een dof kletterende slag valt de deur van de Societeit „Phoenix” dicht. Op de stoep staat een persoon in duister gehuld, verdwaasd voor zich uit te kijken. Het lijkt wel of hij in diep gepeins verzonken is. Hij ziet niet het vroolijke twinkelen van de druppels op de bladeren in het schijnsel van de lantaarn; niet de vochtig glimmende straat die voor hem ligt. De persoon is niet onbekend voor ons. Het is Hein, hij heeft net zijn Ingenieurs-examen gehaald en heeft dat op de bekende wijze gevierd. Doch door een onzichtbare macht is hij naar buiten getrokken en nu staat hij daar, voor zich uit starend. Langzaam loopt hij de stoep af en laten wij hem volgen bij zijn avonturen.

Bij de benzinepomp maakt hij plotseling een schrikbeweging, hij draait zich om, denkt dat er iemand achter hem staat, die hem zoo gevoelig op zijn schouder tikte. Niemand en niets is er te zien.

Op hetzelfde oogenblik als hij zich omdraait, spreekt een onzichtbaar wezen: „Dit is je laatste kans voor je het leven ingaat, volg mij, als de wind!”

Op dat oogenblik wordt hij opgelicht en zweeft door de Phoenixstraat. Vluchtig ziet hij de roode lichten van den spoorwegovergang. Scherp neemt hij alles op in deze narcose-toestand. Angstig ziet hij om zich heen om te ontdekken wie hem toch zoo stevig bij zijn hemd vastpakt bij dezen vreemden tocht. Zoo zweeft hij de manege binnen op de Westvest. Het zweet gutst hem langs de slapen, als hij dan een zestal vurige paardjes ziet rondzweven. Een gebiedende stem zegt hem, zich tusschen de paarden te begeven.

Een uur van verschrikkingen, trappen en paardebeten maken van hem een wrak. Door zijn knieën zakkend wordt hij verder gesleept zonder te weten wat hem nog overkomt.

Als hij omkijkt, ziet hij een schare professoren in hockeykleedij en rugbyshirts. Al spoedig halen deze krachtige mannen hem in en bespotten hem, en kletsen eenige hockeysticks en voetbalschoenen om zijn ooren. Arme Hein, nog is zijn laatste tocht door Delft niet geëindigd. Een moordende race in een roeiboot, met de tergende professoren langs den kant, zijn voor hem factoren om het leven donkerder te gaan zien. Van zijn kleeren is haast niets meer over. Schoenen zijn reeds uitgetrokken door de booze geest, die hem nog steeds krachtig in zijn kraag vastheeft. Kousen met gaten, waardoor het vieze straatvuil dringt en welker lucht zijn neus prikkelt.

Hij kan niet verder, als hij door allerlei wegen eindelijk de Redactie van O.O. bereikt, waar men hem treitert en slaat onder de woorden, of hij nog een stukje voor de Spiegel kan schrijven. Een man met een kaal hoofd slaat hard om zich heen met eenige bij elkaar gefrommelde oude Spiegels. Een laatste poging om terug te slaan, mislukt. Hij valt achterover in een pers, die hem fijn drukt en op zijn voorhoofd het hoofdje Almanak van de vorige week perst.

Als hij weer op straat loopt, bespuugt een vroege postbode hem en zegt: „Hier, een brief van je meid!”

Wat lijkt dat alles alleedaags bij al de gevaarlijke momenten die hij doorgemaakt heeft.

De onbekende geest neemt hem op, en met een sprong zit hij op de kerk. Langzaam opent hij zijn vermoeide oogen, ziet een groote ruimte om zich heen. Dáár de Societeit, dáár zitten ze en och, ik arme! Met spijt wendt hij zich af, en afgrijzen vervult zijn half versufte blikken, als hij het in ochtendnevelen gehulde T. H. gebouw ziet. Met weemoed denkt hij aan zeven jaren van zijn leven, die nu gegrift zijn in zijn lichaam. Slap valt hij hierna van de ballustrade. Met duizelingwekkende vaart suizelt hij naar beneden in de papperige modder van de oude gracht.

Als hij proestend boven komt, ziet hij nog net zijn beste vrienden, die hem hartelijk gelukwensen, en dan verdwijnt hij weer in 't donkere borrelende water.

BRZ.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

JEUNESSE A LA CREME.

Met een klap slaat de voordeur dicht, en buiten begint een hond te blaffen.

Verschrikt kijkt Rapje op van zijn bord; Sep gaat weg! Hij ziet, hoe de gebogen gestalte in de donkere regenjas het laantje uitloopt, het tuinhokje zorgvuldig opent en weer achter zich sluit, en dan rechtsaf gaat, de bruine actetasch stevig onder zijn linkerarm geklemd.

Buiten schijnt de zon vroolijk op het vierkante grasveldje, en de rand bloemen langs den muur straalt van frischheid. In de verte komt de kar van den melkboer aangerateld; het koperen emmertje, dat onder het kraantje hangt, slingert heen en weer, en het zonlicht weerkaatst erin, zoodat lichtflitsen naar alle zijden rondschietsen. Nu staat de kar voor het tuinhok stil, en even later hoort Rapje de bel overgaan; dan de vlugge stappen van Aagje, die uit de keuken aan komt loopen. Even ziet hij haar gestalte voorbijflitsen, door de deur naar den gang, die op een kier staat.

Dat doet hem opeens ergens aan denken, en beschaamd steekt hij vlug een hapje in zijn mond van de boterham met muisjes, die voor hem op zijn bord ligt.

Met kleine, vinnige kauwtjes kauwt hij, en proeft hoe de smaken van het weë, versche brood, de frissche boter en de zoetige muisjes zich langzaam vermengen, en met zijn speeksel een heerlijk sappig balletje vormen, dat hij met de tong rolt en draait, tot het zoo lekker gaaf en rond is, als men het zich maar denken kan. Dan begint hij bewust al zijn mond- en kaakspieren te gebruiken en duwt het balletje langzaam, heel langzaam tegen zijn verhemelte naar achteren, tot hij voelt dat het aan zijn keelopening is gekomen.

Nu laat hij het even stilhouden, en speelt met de gedachte, of hij het zal inslikken, of niet. Na eenigen tijd besluit hij erom te gooien, en neemt een cent uit zijn zak.

Kruis!

Met een ferme duw van zijn tong verdwijnt het hapje in zijn keelgat, en hij voelt hoe het langzaam omlaag gewerkt wordt. Over enkele oogenblikken zal het in zijn maag aanlanden, zoodat hij er alle controle over verliest. Dat is niet meer dan billijk, want tenslotte heeft hij er nu al lang genoeg plezier van gehad. In zijn maag zal het dan worden onspoeld door scherpe sappen en zure vochten, die het arme stukje brood zullen aantasten en afbreken en oplossen, tot niemand het meer kan herkennen; gulzige darmmondjes zullen het uitzuigen en leegpersen, tot het zijn laatste nuttige bestanddeelen heeft afgestaan, en dan als een smerig, armzalig hoopje onbruikbare stank zal worden uitgeworpen, door ieder gewerd en gemijd.

Maar al het goede, dat het aan hem, Rapje, moet afstaan, wordt met koortsachtige bedrijvigheid door zijn lichaam opgenomen, en stelt hem in staat om zich te bewegen en zijn gedachten te denken, van de primitiefste psychische reacties tot zijn allerhoogste en meest grootsche idealen, en zelfs zijn religieuze overtuiging toe.

Rapje moet even glimlachen, als hij de consequenties scherp doordenkt, en de zotte hulpeloosheid, maar tevens de onontkoombare juistheid van zijn laatste gedachten doorziet. Plotseling wordt hij opgeschrikt door het carillon van de kerktoren, dat het heele uur begint te spelen, en haastig staat hij op om zijn jas aan te gaan trekken.

Even later loopt hij op straat, de handen in de zakken, en verlustigt zich in de afschuwelijke kilheid van zijn denkbeelden. Daar ziet hij in de verte dominee Dwalles aankomen, bij wien hij vroeger op catechisatie is geweest. Hij heeft den vervelenden leutenaar nooit goed kunnen zetten, maar als hij hem nu zoo ziet loopen in zijn zwarte jas en met zijn zwarte hoed op, waarbij het felle wit van zijn hooge stijve boord scherp contrasteert, welt plots een gevoel van begrijpend medelijden bij hem op, misschien vermengd met een tikje afgunst. En met een correcte glimlach en een korte knik licht hij zijn hoed, als gold het hier een geachten ouderen vriend.

De goede dominee, die de ontmoeting al eenigszins onaangenaam had gevonden, en van zijn oud-leerling, die hem destijds steeds zoo'n kwaad hart toedragen had, allerminst een dergelijk optreden had verwacht, glimlacht en groet verheugd terug. Dit voorval is voor hem een bewijs te meer, dat de mensch zich steeds blind staart op onbenullige kleinigheden, en vergeet

LITERAIRE KRONIEK

UIT EEN DAGBOEK:

POLLETJE BIJ DE BEREDEN WAPENS.

Eene curieuze historie van de interessante belevenissen overkomen aan Polletje, toen hij als jong ruiter in 's Prinsen vijfde eskadron den barren veldtocht naar Groningen meemaakte.

(Aldus in waarheid gevonden, en ongecorrigeerd gelaten zijnde, in het machtige bureau-ministre mijns Bet-Overgrootvaders, die zelve na den val des grooten Keizers, Kozakken herbergde, welke zijne boterpotten uitlikten.)

Er stond geschreven:

„24 Julij 1672. Liggen in ons kamp nabij Dedemsvaart. Had vanmorgen eenige migraine, daar ik gisteravond vijf in stede van vier bokalen wijn genuttigd heb, hetgeen de schuld is van mijnen oppasser, die eene domme boerenjongen is uit Holten. De kolonel zelve had hedenmorgen echter eveneens last van jicht; waarschijnlijk is zijne adjudant ook maar van burgerlijke afkomst. Ontving een schrijven mijner Moeder, waarin H. E. mij mededeelde dat mijn zuster Jolletje weder bevallen is. Eene groote rust voor Jolletje dat hare echtgenoot in 's Prinsen kwartier nabij Zwammerdam ligt.

24 Julij 1672. Hedenmiddag de kolonel van zijn paard gevallen, bij het ringsteken tot amusement van de minderen, omdat zij ook wat moeten hebben. De kolonel gevallen zijnde, heb ik hevig gelachen, doch ziende dat Z. E. erge pijnen leed, mijne mond weder gesloten. Mijne oppasser evenwel, bleef grinniken, hetwelk weer demonstreert dat het eenvoudige volk gene educatie geniet. Waarom het dus tegen de aristocratie moet opzien. Heb des avonds met mijne vrienden gedronken op de beterschap van onzen kolonel. Zwolgen den wijn uit onze sjako's. Hierna zegden wij eene boerendeerne nabij ons kamp, dat zij voor ons moest dansen. Haar vlegelachtige vader weigerde dit, waarop wij een varken meenamen. Zulke menschen moeten gehoorzamen.

1 Augustus 1672. Mijne groenzijden chambercloak verdwenen. Dacht dat mijne oppasser het wel gedaan zoude hebben, waarom ik hem met eene zweep geslagen heb. Buiten mijne tent gekomen, zag ik evenwel mijne ochtendjas boven aan de vlaggestok hangen, en bleek het eene grap te zijn van één mijner vrienden, welke ik zeer kon apprecieeren, en heb dan ook gelachen. Heb toch geen spijt over de zweepslagen aan mijnen oppasser toegediend, aangezien hij één des volks is, dat het verdient.

10 Augustus 1672. De kolonel weder geheel hersteld, hetgeen grootsch gevierd werd door de officieren. De hammen bij den wijn namen wij van de boeren in den omtrek, waarover deze merkwaardigerwijze zeer verbolgen waren. Doch wij waren gewapend, en zijn drie boeren en eene jonge vrouw gedood. Wij hebben veel plezier gehad.

29 Augustus 1672. Een soldaat vond nabij het kamp een ongeopend schrijven aan onzen kolonel, hetwelk deze laatste bij zijn val verloren bleek te hebben, en vergeten. Geopend zijnde, was het eene missive van den Prins uit Holland, om oogenblikkelijk op te trekken naar Groningen, ter ontzetting. Groote consternatie bij ons en den kolonel, die zich de haren rukte. Evenwel spoedige blijdschap: Eene bode uit Groningen, dat de Munsterschen en Keulenaren het beleg hadden opgebroken den 28sten Augustus, dank zij Rapenhaut, die een groot man is. En dank zij de burgerij en studenten. Wat mij zeer verheugde, aangezien ik ook student ben. Wij waren zeer gelukkig, en dronken de resterende wijn. De manschappen mochten uit met de boerenmeiden.”

J. K.

te zien naar al het schoone en goede, dat hem overal en ten allen tijde omringt. Hij maakt zich ernstige verwijten, en neemt zich voor om zich te beteren.

Dan ziet hij om zich heen, naar den helderen blauwen hemel, de goudgele bladeren der boomen, die zacht door den wind bewogen worden, en waarop het ijle zonlicht grillig speelt, en naar de duizend-en-één kleine zaken die op sommige oogenblikken het bestaan van den mensch zoo wonderschoon kunnen maken.

Het leven is een hemel op aarde!

E. P. W.

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

**MYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. OLLEMAN**

B. VETH & CO.
18 79
DELFT

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de N.V.
Delftsche Melkinrichting
DIRKLANGENSTRAAT 66-70
TELEFOON No. 42
Gerechtigd t/h voeren v/h Rijksbotermerk.
Het Rijksbotermerk waarborgt prima
kwaliteit, laag vochtgehalte en U ontvangt
geen margarine of melange.
Gebruikt „VETHCO” gepasteuriseerde
melk in flesschen, roomt op, smaakt als
rauwe melk en is onvertrefbaar.

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Ho Heerenwasch
„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!
Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

**NOORDHOLLANDSCH
LANDBOUWCREDIET N.V.**

OUDE DELFT 141
TELEFOON 201 en 290

Alle Bankzaken

Agentschap
**STOOMVAART My.
„NEDERLAND”**

Speciale condities:
Vacantie-reis naar Ned. Indië
voor studeerenden.

Correspondent
AMER. EXPRESS Cy.

Ober!
mij ook n **DE KUYPER**
A^o 1695

Corpsleverancier

**STEIJGER'S
SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar....
het moet van STEIJGER zijn

**N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

Eet nu fruit

De tijd is aangekomen.

Fijne conserven
in blik
Heerlijk fruit

Alleen bij:

JAAP MEYER
CHOORSTRAAT 17
OOSTPLEIN 2
TELEFOON 1904

**Pelikan
Vulpen**

doorzichtig
betrouwbaar

f. 11.50

GÜNTHER WAGNER, PELIKAN MIJ. N.V.
AMSTERDAM-SINGEL 294

ÉÉN

VOÓR DEN ETEN

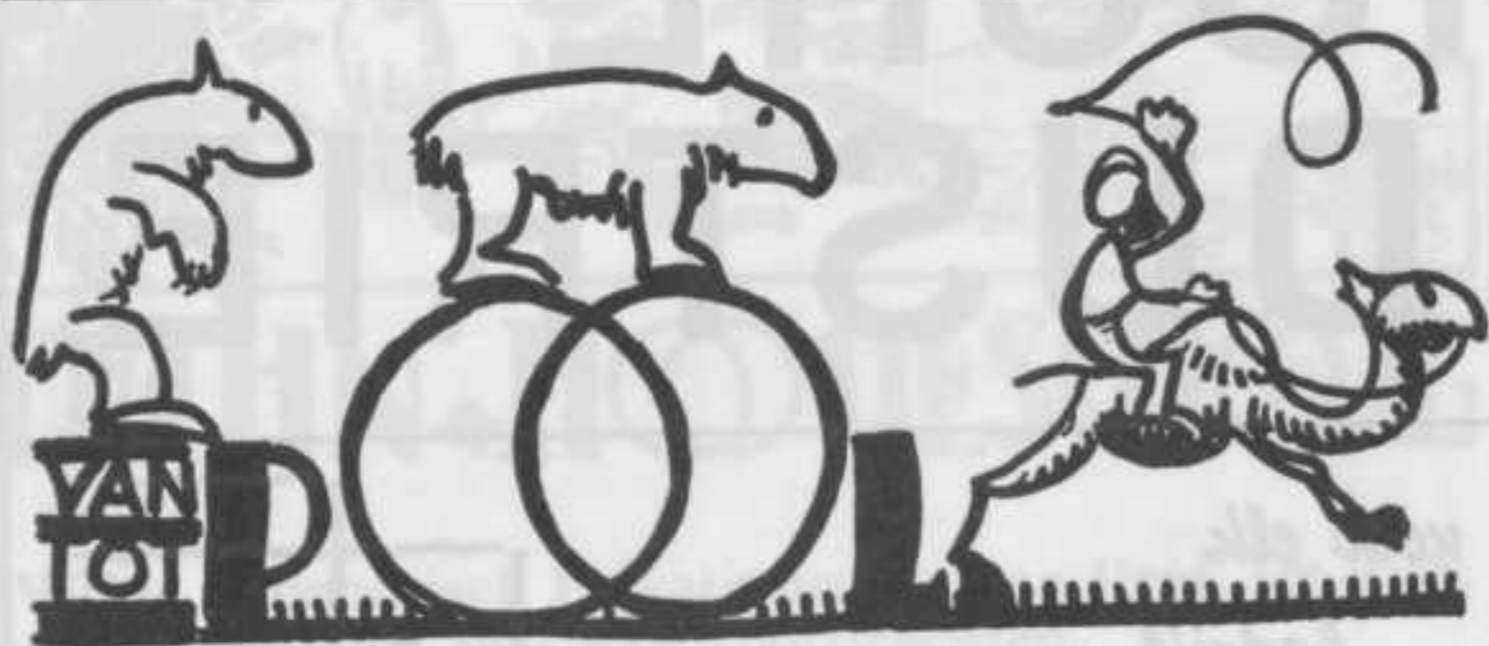

„OUDE VLEK”

DELFTSCHE DISTILLEERDERIJ „VLEK & CO” DELFT

Zij gaan naar Meinema!
..... kaarten bestellen!

ARMENIË VOOR DE ARMEENEN.

Toen dit jaar mij door een colporteur een pamflet voor de protest-vergadering van de Armeenen werd uitgereikt, kreeg ik het idee om ook eens dit ras van de Slaven, die ik onder het werk op de fabriek begon te leeren kennen, te trachten te begrijpen. Dus ging ik in de werkplaats op rondvraag uit of een van de arbeiders van plan was dien avond naar de vergadering te gaan. Maar hoewel geen van de arbeiders minachting voelde voor de Armeenen, dachten de meesten er toch zoo ongeveer over, alsof dit slechts het uiterste redmiddel zou zijn, dat zij bang waren te steunen, voordat zij zoover waren gekomen, dat de revolutie noodig was; tot dien tijd bleven zij maar lid van het geheim genootschap „Piwo”. Zonder hoop om iemand te ontmoeten, dien ik kende, ging ik dus dien avond in mijn werkkleeren naar de zaal, waar de vergadering gehouden zou worden. Niemand vertoonde de minste teekenen van bijzondere belangstelling, toen ik aan den ingang een kaart kocht, en later ergens midden in de zaal een plaats vond. Ik probeerde zoo weinig mogelijk de aandacht te trekken door anders te doen dan een Armeene zich zou gedragen, maar ik merkte gauw genoeg, met een licht gevoel van verwondering, dat ik in het geheel niet te onderscheiden was van de menschen om mij heen. Het eenige, dat had kunnen opvallen was misschien de gewilde slordigheid van mijn kleeren, terwijl haast alle anderen kennelijk hun best hadden gedaan er met hun bescheiden middelen zo goed mogelijk uit te zien.

Na een propagandablaadje te hebben gekocht van een typischen zigeuner, die geen mogelijken klant uit het oog verloor, terwijl hij oogenschijnlijk aldoor met binnenkomende kennissen stond te praten, maar toch dadelijk als iemand de hand maar in de richting van de achterbroekzak bewoog, toesnelde en zijn blaadje met grooten ijver en een niet te stuiten woordenstroom aanpreef, werd ik met rust gelaten, om mijn omgeving eens op te nemen.

De menschen om mij heen vormden een interessant schouwspel. Om te beginnen viel op het tamelijk groot aantal gegoede vakarbeiders, die waarschijnlijk niet van dezelfde gedachten waren als degenen, die ik in de werkplaats had gesproken. Zij waren met familie en kennissen gekomen en schenen in het begin de vergadering te beschouwen als een uitgangsavond; zij zaten rustig met vrienden en langskomende kennissen te praten onder het genot van een flinke sigaar. Deze groep verburgerlijkt uitzienende arbeiders met hun familie deed een oogenblik denken aan een vergadering van een voetbalvereniging of iets dergelijks. Toen ik wat verder rondkeek, raakte ik die gedachte echter gauw weer kwijt.

Ik zag groepjes mannen en vrouwen, gekleed in versleten, donkere colbertpakken, sommigen zonder boord, en in te groote donkerblauwe regenjassen en wollen jumpers, die de gedachte opwekten aan baliekluiers en straatschooiers, of de stokers en sjouwerlui der groote bedrijven, die heel andere gesprekken voerden dan de meer gegoede vakarbeiders; zij herinnerden aan het feit, dat de Armeenen een volk vormen van het proletariaat — de bezitlooze klasse. Zij waren gekomen om te demonstreeren hun aanhankelijkheid tot het ras, om te hooren wat de spreker hun aanbood. Zij verwachtten actie en geen gezellige vergadering. Ook waren er anderen zoals ik, die zich schuchter en onwennig gedroegen, niemand schenen te kennen en vol belangstelling wachtten op het meemaken van een echte rassistische vergadering.

Van het groote aantal echte „partijleden”, jonge ideologische Armeenen, de leiders der volksbeweging, opgevoed in de theorie en de practijk en goed algemeen ontwikkeld, dat ik gedacht had te zien, dacht ik er slechts enkelen te herkennen in een soort artiest-uitziende kleeding met lange achterovergekamde haren, slappen boord en vlinderdasjes.

Vrij gauw nadat ik binnen kwam, werd de vergadering geopend door den voorzitter van de afdeling met het zingen van een vurig Armeensch strijdlid. Dat bracht dadelijk de juiste sfeer onder de aanwezigen, die, nadat zij allen tezamen uit volle borst hadden meegezongen, werkelijk veel meer het besef van de betekenis van dezen avond gingen zitting, en vlug daarna onder den indruk raakten van den eersten spreker.

M. MUYSKEN.

BOEKBESPREKING

RENDEZ-VOUS IN SAN FRANCISCO.

door Erik Hazelhoff Roelfzema. A. W. Sijthoff's Uitgeversmaatschappij N.V.

Eindelijk ligt dan het boek, dat reeds eenigen tijd aangekondigd was, voor me. Ik moet eerlijk bekennen, het ziet er smakelijk uit. De omslag in het blauw gehouden, met het krantenknipselmannetje doet aardig aan, terwijl van den linnen stempelband een zekere bescheidenheid uitgaat die niet overeenkomt met den inhoud.

Kritisch heb ik het boek opgenomen, want de roem die het werk vooraf ging, deed mij vreezen, dat de inhoud me danig zou tegenvallen. Maar al lezende heeft het mij in zijn greep genomen. Ik heb het verslonden en in één adem uitgelezen. Roelfzema is er in geslaagd om U in een kleine driehonderd pagina's druk in een sneltreinvaart, met de meest vreemdsoortige vervoermiddelen, althans op de meest vreemdsoortige manier van Rotterdam naar San Francisco te doen reizen. Zijn schrijftrant heeft iets merkwaardig boeiends, hij weet U te suggereeren dat niet hij het is, maar dat U het zelf is, die deze twee en twintig duizend kilometer aflegt. U reist met hem mee, beleeft zijn avonturen als of het de Uwe zijn. Zijn tekst is doorspekt met typisch Amerikaansche uitdrukkingen, die of niet te vertalen zijn, dan wel niet gemist kunnen worden voor de totale kleur waarin iedere scène zich afspeelt.

In hoe verre fantasie en reële feiten hier dooreen gemengd zijn is moeilijk te onderscheiden, en dat is maar goed ook, want het geheel is zoo fantastisch, zoo origineel, geeft vaak zoo'n eigenaardige kijk op Amerikaansche toestanden en zeden, dat een ontwarring van feiten en fantasieën alleen maar verwarrend zou kunnen werken. Het zal ons moeilijk vallen, vele gebeurtenissen voor waar aan te nemen, maar voor hen, die de schrijver persoonlijk kennen, zal het niet moeilijk vallen, om weliswaar met een zeker gevoel van afgunst, zeer veel van hem te slikken. Is het immers niet dat in iederen jongen man de dwang naar avonturen, de drang tot zwerven leeft, die alleen gedoofd wordt door een gebrek aan fantasie of ondernemingsgeest. In ieder geval zijn de meesten van ons te weinig impulsief, en onderneming als in dit boek neergeschreven zoo maar à l'improviste, te beginnen en tot een goed einde te brengen, zooals Hazelhoff Roelfzema dit deed.

Uit iederen zin, uit iedere bladzijde, proeft men het enthousiasme, waarmee de schrijver zijn reisverhaal doet. Men voelt er in het plezier, dat hij zelf in het schrijven gehad heeft. Het moet voor hem zelf zijn geweest als voor een amateurcinéast die zijn eigen gemaakte vacatiefilm in den huiselijken kring vertoont, en bij ieder nieuw beeld weer een gedeelte van zijn vakantie in zijn herinnering ziet opdoemen.

Ik zou dit boek kunnen vergelijken met een heerlijk verfijnd diner waarvan de hors d'oeuvre en de verscheidene gangen gevormd worden door de verschillende episodes, zooals de overtocht naar Amerika, en alle verdere étappes. De kruidrijen, waarmee deze voortreffelijke, de zinnen prikkelende spijzen zijn toebereid, bestaan uit fantasie, durf, ondernemingsgeest en enthousiasme. En juist als de veelheid aan spijzen, of indien één der spijzen iets te kruidig is opgediend, wordt U een glas ijswater aangereikt, in den vorm van een min of meer diepzinnige overpeinzing, zoodat U den mond even kunt verfrissen, en uitrusten om aanstonds weer met hernieuwde eetlust den volgenden, reeds gereedstaanden gang van Uw diner te nuttigen. De vergelijking is verder door te voeren, want de met zorg uitgezochte spijzen, zijn allen zeer licht uitgekozen, zoodat het heele diner U niet zwaar op den maag ligt, maar zeer licht te verteren is. Het boek heeft niet de pretentie iets zwaars te willen geven, maar is juist zoo samengesteld, dat U er makkelijk één avond mee zoek kunt brengen, en ik weet zeker dat den avond, die U er voor uitzocht, een welbestede zal zijn.

Hazelhoff Roelfzema heeft ons een cocktail voorgedraaid, waarvan hij zelf de mixer is, alleen cocktails hebben een groot bezwaar, de eerste is namelijk altijd het lekkerst, en deze heeft mij verdraaid goed gesmaakt.

N. H. K.

TECHNISCHE GROOT-INDUSTRIE

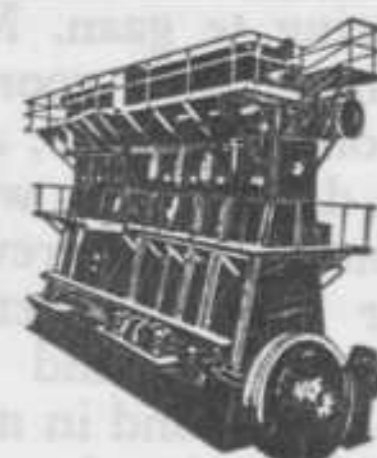
**TECHNISCH
RUBBERWERK**

voor elk
bedrijf

**HOLLANDSCHE
BETON MIJ N.V.**

'S-GRAVENHAGE

**Welk een weg
is de Techniek gegaan!**

Tusschen het 16de eeuwse zeilschip en het 20ste eeuwse motorschip.

In het eerste zeegaande motorschip stond een motor van Werkspoor. En heden ten dage vindt men in ontelbare schepen op alle wereldzeeën Werkspoor-motoren met het bekende Werkspoor drukvulling systeem.

WERKSPoor N.V. - AMSTERDAM

N.V. NEDERLANDSCHE AANNEMING MIJ

VOORHEEN FIRMA H. F. BOERSMA

BINCKHORSTLAAN 135 — 'S-GRAVENHAGE

**DE ROTTERDAMSCH
DROOGDOK MIJ**

Werk te Rotterdam
Telefoon 26920

Werk te Schiedam
Telefoon 69023

Totale opp. 66.25 H.A.

14 hellingen tot een lengte van 750 ft.

7 droogdokken tot een cap. van 20000 ton

**Nieuwbouw en Reparaties
van Schepen en Machines**

VACANT

Met rubber geïsoleerde elektrische leidingen voor
STERK-EN ZWAKSTROOM

N.V. HOLL. DRAAD- EN KABELFABRIEK, AMSTERDAM

TECHN-HOOGESCHOOL

XVIIIde Economisch Privatissimum van Prof. Dr. J. A. Veraart. Tweede lijst van voordrachten.

Woensdag 29 November 1939.

Inleider: W. Wigman.

Onderwerp: Demografische problemen.

Woensdag 20 December 1939.

Inleider: J. C. Oudshoorn.

Onderwerp: Wetenschappelijke aspecten van fantastische economische systemen.

Woensdag 24 Januari 1940.

Inleider: R. Feis.

Onderwerp: Het vraagstuk van de voedselvoorziening van Nederland in oorlogstijd.

Woensdag 28 Februari 1940.

Inleider: S. B. Velt.

Onderwerp: Wat kan de economische medewerking van Rusland voor Duitsland beteekenen?

Woensdag 13 Maart 1940.

Inleider: K. Roozendaal.

Onderwerp: Kartels en trusts in hun modernste verschijning.

Woensdag 10 April 1940.

Inleider: R. P. van de Kastele Jr.

Onderwerp: Eenige grondslagen van oorlogseconomie.

Woensdag 17 April 1940.

Inleider: H. L. J. Back.

Onderwerp: Zal nog nader worden bekend gemaakt.

Woensdag 24 April 1940.

Inleider: F. L. Stok.

Onderwerp: Economische betrekkingen tusschen Nederland en Zuid-Amerika.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Scheepsbouwkundig-Ingenieur: H. R. de Jong.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electrotechnisch-Ingenieur: G. J. Slot.

VAK-VEREENIGINGEN

TECHNOLOGISCH GEZELSCHAP.

Het Bestuur van het Technologisch Gezelschap heeft zich als volgt samengesteld:

Mr. F. J. D. Proper,

President.

A. van Driel,

Secretaris.

Mej. M. S. van der Schaaf,

Penningmeesteresse.

J. D. Weevers Stous,

Excursieleider.

F. J. J. Olieman,

Commissaris.

Namens het Bestuur:

A. VAN DRIEL,

Secretaris.

De Commissie voor het afnemen van de examens voor Civiel-landmeter, ingesteld bij K. B. van 2 Augustus 1935, No. 492, maakt bij dezen bekend, dat zij die wenschen deel te nemen aan het tweede gedeelte van het examen B na de aanstaande Kerstvacantie te houden, hiervan uiterlijk 1 December a.s. aangifte behooren te doen bij den Secretaris der examencommissie, Gebouw voor Geodesie, Kanaalweg 4, Delft.

Voor de aangifte moet worden gebruikt een model-aangifte-formulier, verkrijgbaar bij den Technischen Boekhandel Waltman te Delft.

Alle aan de examinandi te richten stukken worden verzonden aan het adres, voorkomende in de aanmelding voor het examen, tenzij een verandering van adres schriftelijk ter kennis van de Commissie wordt gebracht.

De oproepingen voor de examens zullen geschieden door aankondiging in het Gebouw voor Geodesie; bovendien worden de examinandi daarmede schriftelijk in kennis gesteld. De Commissie is echter niet verantwoordelijk voor het geval dat de schriftelijke kennisgeving niet te recht komt.

Desverlangd worden schriftelijk of mondeling nadere inlichtingen verstrekt door den Secretaris der Examencommissie.

Namens de Commissie voor het afnemen van de examens voor Civiel-landmeter,

Prof. Ir. W. SCHERMERHORN,

Voorzitter.

Prof. J. M. TIENSTRA,

Secretaris.

NIEUWE ROTTERDAMSCH COURANT

Het voornaamste dagblad van Nederland. Met den volledige Times-dienst

De N.R.C. geeft wat ontwikkelde menschen moeten weten.

Studenten-abonnementen f 15.- per studiejaar.

Men vrage gratis proefnummers aan ons agentschap: OUDE KERKSTRAAT 7, DELFT

KONINKLIJKE-BEGEER

VOORSCHOTEN

OFFICIEEL LEVERANCIER VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

MEDAILLES EN INSIGNES

VOOR CLUBS EN CORPSVEREENIGINGEN NAAR SPECIALE ONTWERPEN

VRAAGT ONS ONTWERPEN EN PRIJSOPGAVE

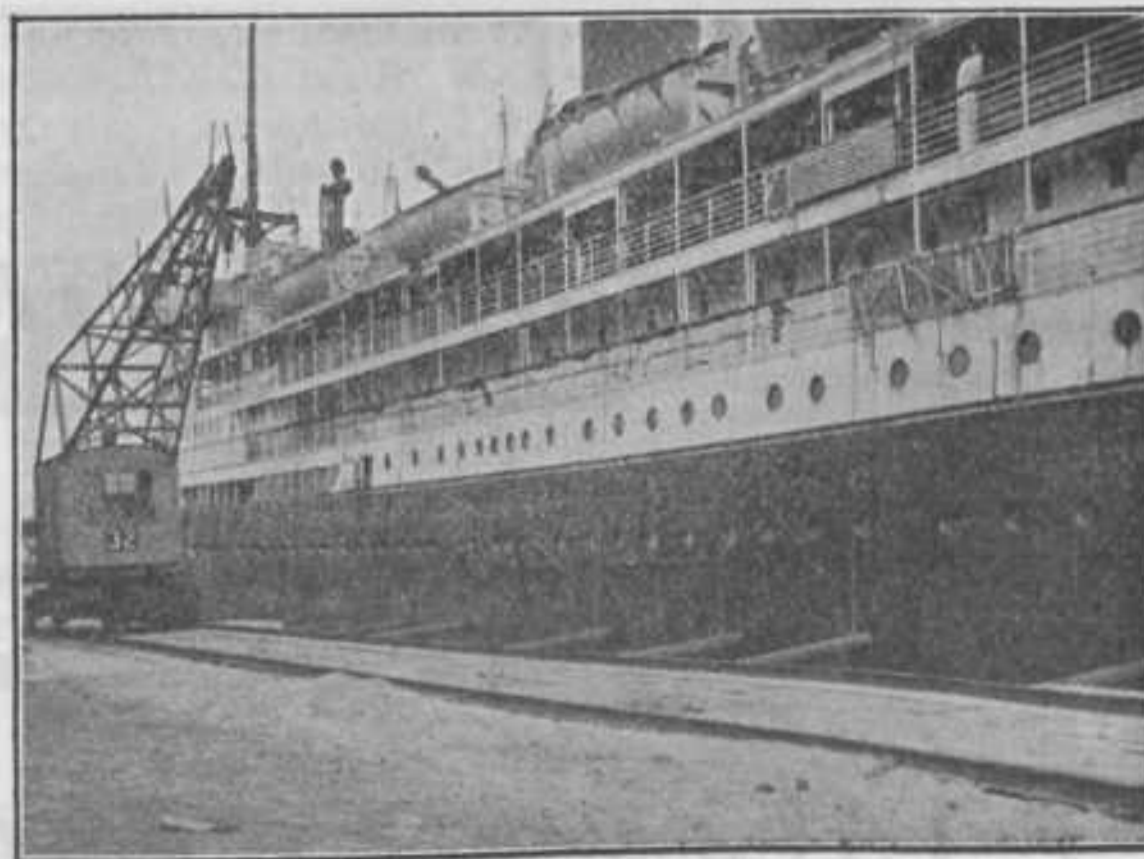
STUDENTEN WORDT LID VAN DE VEREENIGING VOOR PENNINGKUNST

SECRETARIS A. O. VAN KERKWIJK, NASSAULAAN 22 DEN HAAG

De Nederlandsche Staalindustrie N.V.

KEILEWEG 40

ROTTERDAM

IJZERCONSTRUCTIE — KRANEN — LIFTEN

**NEDERLANDSCH BUREAU VOOR
BUITENLANDSCHE STUDENTENBETREKKINGEN.**

Wintersport.

Het Nederlandsch Bureau voor Buitenlandsche Studentenbetrekkingen organiseert dezen Winter eenige Wintersportreizen naar Zwitserland.

De organisatie dezer reizen is thans in een dergelijk stadium van ontwikkeling, dat onder alle voorbehoud thans de volgende reizen worden uitgeschreven:

1. van 2 tot 16 Januari 1940, naar Rigi-Staffel (1600 Meter), met als verblijf, Hotel Rigi-Staffel.
Rigi, aan het Vierwoudsteden Meer, is bekend om zijn mooie ligging, mooie vergezichten, skiterreinen en pool-dieren, waardoor het jaarlijks vele toeristen trekt.
2. van 4 tot 18 Januari 1940, naar Flums-Kleinberg (1506 Meter), met als verblijf Kurhaus Schönalden.

Flums-Kleinberg, in de directe nabijheid van Sargans, heeft zijn aantrekkingskracht voor wintersportliefhebbers sedert jaren bewezen. Zijn sneeuwrijkdom is bekend, en

zijn ligging in een der mooiste ski-gebieden van Zwitserland met zijn verschillende en zeer afwisselende tochtmogelijkheden, trekt steeds de aandacht der wintersportbeoefenaars en aardige meisjes.

3. van 5 tot 19 Januari 1940, naar Fondei (Langwies) (1950 Meter), met als verblijf het zeer eenvoudige Skihaus Casanna.

Fondei, in de directe nabijheid van Langwies, met zijn hoogst bezienswaardig en bijzonder belangwekkend spoorwegviaduct van 620 Meter hoogte en 30 Meter lengte, biedt aan de Wintersportbeoefenaars vele tochtmogelijkheden en door zijn hoge ligging een groote sneeuwrijkdom.

De prijzen tot deelname aan een dezer tochten zijn weer zoo laag mogelijk gehouden f 95.— en f 97.50, zoodat wij op groote belangstelling rekenen.

Het behoeft geen betoog, dat steeds met de Nederlandsche Consulaten in Zwitserland een nauw contact gehouden wordt. Vraagt nadere bijzonderheden aan ons Bureau aan, Breestr. 41, Leiden.

HEINEKEN'S
BIER
BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
EN TE ROTTERDAM.
GROOTSTE
BIERBROUWERIJ
ONDERNEMING
IN NEDERLAND

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

Zoekt Uw Voordeel!

SUNRIPE
IMPORTED FROM
HILL'S-LONDON
GOLDEN VIRGINIA CIGARETTES
Extra-kwaliteit en extra formaat
ALYANA - DEN HAAG

VOOR RIJN EN MOEZELWIJNEN

• HOFLEVERANCIER •

N.V. HOOGWERFF-CHABOT & VISSER
ROTTERDAM - DEN HAAG - ARNHEM

C. C. WEIL

Hier is Uw Beste en Voordeligste ADRES
Grote sortering FIJNE VLEESWAREN
BOTER - KAAS - EIENEN en BUITENLANDSE KAASSOORTEN
Grote sortering BLIKJES VIS- en VLEESCONSERVEN
VERKADES BISKWIE en KOEKSOORTEN
KOOPT BIJ UW CORPSLEVERANCIER
HIPPOLYTUSBUURT 17.

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionnair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:
de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
Nieuwe Methoden
voor Elementair-
analyse

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA
72 blad., met 9 photo's
en 25 teekeningen.
Prijs ingenaaid f 2.40

LUXE SCHOEISEL
IN POPULAIRE PRIJZEN

Houtepin

HIPPOLYTUSBUURT 29a

TELEFOON 1404

WIJNKOOPERIJ
ANNO 1863

B. A. VAN DE VEN & Co.
WIJNHAVEN 11 DELFT
PORTWIJNEN - SHERRY - MADERA

STEUNT UW ADVERTEERDERS!

THE SKATER.

Het was niet langer meer uit te houden. Onmogelijk werd het me gemaakt om ook maar een rustig oogenblik te werken of mijn gedachten behoorlijk te bepalen. Reeds lagen drie brieven op beantwoording te wachten en het vervelende boek, dat ik in het weekend mee gekregen had omdat het zoo interessant was, en iedereen het had gelezen, had ik al meerdere malen op zij gelegd, daar ik bij de tweede alinea den draad van de eerste volkomen kwijt was.

En dat alles door dien verdomden vent met zijn lawaai daar boven mijn hoofd. Ik kende hem niet. Ja zijn naam wel, en ook zijn rug, want elke keer als ik hem in de gang tegen zou moeten komen, deed hij net of hij iets vergeten had, en draaide hij zich om.

Ik wilde hem ook niet kennen. Zijn uiterlijk was mij onsympathiek. Smaak om zich behoorlijk te kleeden, had hij niet en het beeld, dat ik mij van hem gevormd had, bij het regelmatig doornemen van zijn post, was verre van gunstig. Vrienden zal hij wel niet gehad hebben, want de brieven die hij kreeg bestonden hoofdzakelijk uit reclames en rekeningen. Vooral met kleermakers scheen hij op goeden voet te staan, want nooit kwamen ze bij hem terug met een en dezelfde kwitantie.

En dat, terwijl ik zeker wist, dat het laatste donker bruine heeren colbert hem f 97.50 had gekost. Waar hij het geld vandaan haalde begreep ik niet, maar nog veel minder, hoe hij het klaar speelde om die dure costuums in een zeer korten tijd volledig te vernielen. Altijd zag hij er sjofel en smerig uit. Ik besloot het hem even onaangenaam te maken als hij het mij deed en de beste manier om dat te doen was geregeld met hem een gesprek aan te knopen, overal waar ik hem tegen zou komen.

Dat ging niet gemakkelijk, want de angstige figuur sloop liefst weg. In het begin moest ik hem aanroepen.

„Scharringa.”

Hij kwam dan wel, maar aan den blik in zijn oogen kon ik zien dat hij mij liever genegeerd had.

„Hier is nog wat post voor je.”

„Dank U wel.”

„Ik geloof dat er weer een brief van je verloofde bij is.”

„.....”

Ik wist, dat hij geen verloofde had en dat hij, zoodra ik weg was, de reclames nijdig zou verscheuren, en in den parapluibak gooien.

Een andere keer zou ik het over zijn nieuwe pak hebben, of over het mooie weer, dan over zijn cactussen, die hij toch niet had, of hoe hij zijn weekend had doorgebracht.

Het moet een kwelling voor hem geweest zijn, want nooit kreeg ik een antwoord terug, en steeds angstiger trachtte hij die onbenullige aanspraken te ontwijken. Ik begon me al te verheugen in het succes, dat ik behaalde, toen er een verandering kwam in zijn houding, die net zoo verrassend was als met de anjer van Bertha, die verlept uit het knoopsgat komt, en door het glaasje water 's nachts, op Zaterdagmorgen geheel frisch en opgefleurd op de waschtafel staat.

Zijn achterdocht maakte plaats voor een groote vriendelijkheid. Hij begon met mij aan te houden in de gang, kwam op mijn kamer om de krant te halen, en hield dan met mij die vervelende gesprekken, waar ik hem mee had willen treiteren. Hij werd zelfs vertrouwelijk, want hij noodigde mij uit om bij hem boven te komen.

Waarom deed hij dat? Vroeger was zijn kamerdeur altijd op slot, ook als hij thuis was. En nu ineens moest ik maar mee komen om alles van hem te zien en te hooren, van wat voor rare dingen hij daar boven uitspookte.

Voor de deur hield hij mij even op, en vroeg of hij er wel op kon rekenen dat ik zou zwijgen over hetgeen ik zien zou. Ik beloofde het hem, want ineens begreep ik zijn wonderlijke manier van handelen den laatsten tijd. Hij had een geheim en geen onbelangrijk geheim, neen, want,

Scharringa was een uitvinder.

De zolder, waar hij woonde, had hij heelemaal leeggehaald. Ergens stond zijn bed, dat niet afgehaald was, maar half opgeslagen de groezelige lakens vertoonde. Een kakofonie van rommel in een anderen hoek en een plankenvloer, die over de heele lengte door lange krassen was gegroefd.

Scharringa bond onder zijn voeten een paar lange rolschaatsen, ieder voorzien van twee vrij groote rubberwielletjes, en zwaaide eenige oogenblikken later op niet onsierlijke wijze door zijn vertrekken. Het viel mij op, dat hij al tamelijk handig met de instrumenten overweg kon, totdat hij bij mij wilde remmen. Toen viel hij namelijk en schoof op knieën en handen de laatste meters naar mij toe.

„Is dat nu alles?” vroeg ik.

Als om zich te verontschuldigen, trok hij een pijnlijk gezicht en wees naar de stoffige vlekken op zijn nieuwe bruine broek en zei: „Daar heb ik nou iets op gevonden.”

Ik was niet erg benieuwd, want wat kon het mij schelen of die vent zijn broek zelf afborstelde. Ik zou hem naar de stoomerij gestuurd hebben.

„Als je dit nu aandoet, kan je niets overkomen,” en hij nam uit een hoek een bol van 1.80 m middellijn geheel van bandijzer en ijzerdraad aan elkaar geflansd. Hij wong zich er in en haalde de riemen om den gordel en schouders aan.

„Kijk, als ik nu weer val, dan kom ik toch altijd weer op mijn beenen terecht.

Hij is van onderen verzaard.”

„Het kan me niets schelen,” zei ik, „en als je met zoo'n stom ding wil experimenteren, doe het dan op de markt of waar dan ook, maar niet boven mijn hoofd.”

Ik ging weer naar beneden, en schreef in woede de drie brieven af.

Het was een van die warme zomeravonden, dat kleine gezelschappen in de open deuren van het balcon om een kaarsje zitten.

Ons tafeltje zat rustig te genieten van de koelte van het bier en de eenvoudige stilte. Doch dergelijke stemmingen worden even snel vernietigd door een nieuw binnenkomende groep, als de regelmatigheid van een spinnenweb door den regen. Zij waren uit Scheveningen gekomen met een huurauto en hadden op den Rijksweg bij Delft een groote bol zien liggen, die zij zoo prachtig met den bumper voor zich uit hadden kunnen rollen. Bart, die heel handig rijdt en volgend jaar ook wel in het Motorbestuur zal komen, had hem zelfs op den moeilijken overgang van den weg, waar de tram erbij komt, om den vluchtheuvel gekregen. Ze waren hem tenslotte kwijt geraakt bij den bocht naar het Oude Delft. Hij was daar in de gracht terechtgekomen.

Op weg naar de Societeit was daarna ruzie ontstaan tusschen Bart en Tas over het feit, dat Tas een been van een mensch in de bol had meenen te zien, en Bart zoo stom was geweest om hem over dit belachelijke idee aan te vallen.

Ik had mij eerst nog in hun gesprek willen mengen, omdat ik den bol meende te herkennen, maar hield wijselijk mijn mond. Ik had toch beloofd het geheim van Scharringa aan niemand te vertellen?

J. J.

REPETITOREN

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H. Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, THEORETISCHE EN TOEGEPASTE MECHANICA THERMODYNAMICA bij Ir. J. F. Schuh, van Boetzelaerlaan 28, Den Haag.

WISKUNDE, NATUURKUNDE (ook THERMODYNAMICA), ELECTROTECHNIEK (Bekn. Cursus) bij Ir. M. VAN DER VEEN, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9, Delft.

WISKUNDE voor T. en M., KRISTALBOUW EN -ONDERZOEK, GRAVIMETRISCHE OPSPORINGSMETHODE bij Dr. Ir. W. F. de Jong, hoofdassistent T.H., Tweemolentjeskade 15, Delft.

Ir. A. C. van Horssen, b.i., oud-assistent T.H., Thierenskade 40, Rijswijk, repeteert BOUWKUNDE voor W. en M. en UTILITEITSBOUW voor B. en C.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert: ELECTRICITEIT, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (uitgebreide en beknopte cursus), WISSELSTROOMTHEORIE, THEORETISCHE ELECTRICITEITSLEER Kanaalweg 2b, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel”, Hippolytusbuurt 4, Tel. 160.

UITSLAG DER STEMMING.

De Stem- en Schouwborg-Commissie maakt bekend dat verkozen is, bij stemming volgens Hoofdstuk IX, artikel 6, voor de functie van Commissaris van het Bestuur van het D.S.M.G. „Apollo”, den Heer,

H. G. KLINKERT.

Totaal aantal uitgebrachte stemmen:	57.
waarvan op:	H. G. Klinkert 37.
	J. F. C. Reynvaan 16.
	Blanco 1.
	Ongeldig 3.

Voor den Secretaris,
J. A. VAN SLINGELANDT.

D. S. M. G. APOLLO.

Het bestuur van het D.S.M.G. Apollo heeft zich als volgt samengesteld:

G. W. van Stein Callenfels,	<i>president,</i>
T. F. Risselada,	<i>secretaris,</i>
H. Ver Loren van Themaat,	<i>thesaurier,</i>
J. A. Borggreve,	<i>bibliothecaris,</i>
J. F. C. Klinkert,	<i>commissaris.</i>

Namens het Bestuur,
T. F. RISSELADA,
Secretaris.

D. S. R. V. „LAGA”.

Vrijdag 1 December a.s. zal ten 7.30 ure op het Dispuut der Societeit Phoenix een ledenvergadering worden gehouden.

Agenda:

- Opening.
- Notulen.
- Dispensatie art. 2 Statuten.
- Statutenwijziging.
- Rondvraag.
- Sluiting.

De Statutenwijziging behelst de Koninklijke goedkeuring voor bestaansverlenging van de D.S.R.V. „Laga”.

Groote opkomst van de stemgerechtigde leden is gewenscht.

Namens het Bestuur,
R. A. BRZESOWSKY,
Commissaris A.

Technologen, die in Januari a.s. in militairen dienst gaan en die, welke in Januari a.s. het candidaatsexamen wenschen te doen en thans nog het tentamen „Textiel” niet hebben afgelegd, worden kort vóór of direct na de Kerstvacantie hiertoe in de gelegenheid gesteld. Het tentamen zal den mondeling afgenomen worden door ondergeteekende. Opgave hiervoor bij den assistent vóór 9 December, Kamer 102, gebouw W. en S.

De Hoogleraar,
P. LANDBERG.

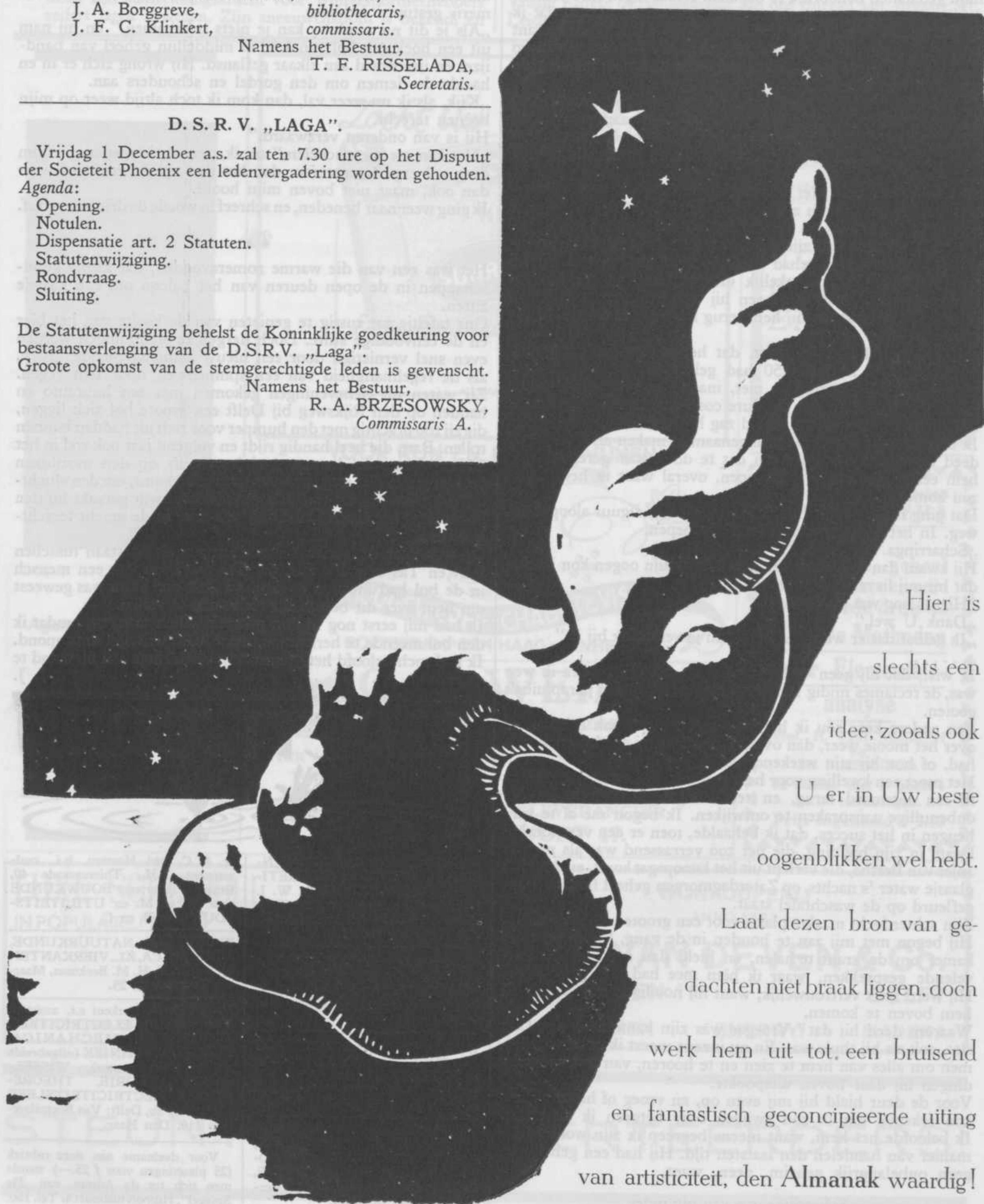
DOELEN-KINO.

Van 24 tot en met 30 November 1939 „Een vrouw verloor . . .” met Victor Francen en Louis Jouvet (Fransch); „Verzekering dekt de schade” met Jack Buchanan en Elsie Randolph (Engelsch).

Op Maandag 27 November a.s. zal in de Schouwborgzaal van de Doelen de Opera Fidelio van Ludwig von Beethoven opgevoerd worden door het Nederlandsch Opera Ensemble

onder algemeene leiding van Chris van Dam. Regie en Mise en Scène van Dr. Kurt Singer. De rol van Leonore: Liesbeth Poolman Meissner.

Haarlemsche Orkest Vereeniging. Muzikale leiding Karel Mengelberg. Tusschen het 3e en 4e tafereel wordt de IIIe ouverture Leonore gespeeld.

Hier is
slechts een
idee, zooals ook

U er in Uw beste
oogenblikken wel hebt.

Laat dezen bron van ge-
dachten niet braak liggen, doch
werk hem uit tot een bruisend
en fantastisch geconcipieerde uiting
van artisticeit, den Almanak waardig!